

Under disse Omstændigheder kan jeg indskrænke mig til at udtale, at den Parti-gruppe, jeg tilhører, ogsaa stiller sig villig til Forslaget og er rede til at medvirke til dets Gennemførelse i den her foreliggende Skikkelse.

C. C. Andersen: Jeg kan i Tilslutning til de om den foreliggende Sag faldne Udtalelser anbefale Lovforslaget til videre Fremme. Lovforslaget er jo en Fortsættelse af Loven af 22. April 1904, og det har jo vist sig, at der ude i Befolkningen er en vis Trang til Stede til denne Lov. Jeg maa maaske benytte Lejligheden til at henstille til den højtærede Finansminister, om han ikke vil tage tilbørligt Hensyn til, at de Andragere, der have faaet Tilsagn om Laan, maa faa Forlængelse af Tidsfristen for Benyttelsen af dette Laan, indtil de under disse vanskelige finansielle Forhold ville kunne faa deres sekundære Prioriteter i Orden. Der er saaledes en bestemt Forening, der har faaet Tilsagn om et Laan paa 250,000 Kr., men som endnu ikke har set sig i Stand til at faa det nødvendige sekundære Laan paa 85,000 Kr. bragt i Orden. Jeg mener, at der kunde være Grund til overfor disse Andragere, der for Tiden arbejde under adskillige Vanskeligheder, at tage Hensyn dertil, saaledes at de fik Lov til at beholde Tilsagnet om Laanet, indtil de kunde faa deres Prioritetsforhold ordnede. I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Løfsteeds Afsløsning af en højtidelig Forsikring.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 102; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 791 ff.)

Udenfor Betænkningen var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Goos): Som det høje Ting vil se, har det om Lovforslaget nedsatte Udvalg forenet sig om at indstille til Tingets Vedtagelse Lovforslaget i en forandret Skikkelse. I Realiteten vil det findes, at den Form, som Udvalget har foreslaaet at give Lovforslaget, ikke i noget væsentligt Punkt afviger fra det, som indeholdes i det forelagte Lovforslag, og det er kun ydre Hensyn, der have foranlediget Udvalget til at forme det i en anden Skikkelse. I Realiteten stemmer det af Udvalget foreslaaede med Tanken i Lovforslaget, først og fremmest med Hensyn til Hovedpunktet om, at Løfteeder som Regel afskaffes, for saa vidt som de kræves efter den gældende Lovgivning til Bekræftelse af Forpligtelser, som overtages ved Indtrædelsen i offentlige Stillinger eller offentlige Erhverv eller ved Modtagelse af offentlig Bemyndigelse. Denne Grundtanke er jo, kan man sige, stemmende med, hvad Udviklingen har ført med sig, en Udvikling, der gaar længere tilbage, nemlig at man opgiver Edens Anvendelse i alle Tilfælde, hvor Statshensyn ikke kræve dens Bevarelse, og det ville de i Regelen ikke gøre ved disse Løfteeder. Vi have kun ment, at den Regel, Lovforslaget indeholder, burde udvides til, at der i alt Fald ikke burde være Tvivl om, at den ogsaa gælder de Tilfælde, som ikke ere faa, hvor der nu kræves Eds Bekræftelse af Forpligtelser, som overtages ved Indtrædelse i private Stillinger, som ere forbundne med offentlige Forpligtelser, og som derfor kræve offentlig Bemyndigelse. Der bør i alt Fald ikke være Tvivl om, at alle disse Tilfælde ligeledes høre ind under Lovens Hovedbestemmelse, og denne Tvivl kan kun ryddes bort ved at udtale det udtrykkeligt. — Der har været nogen Drøftelse i Udvalget med Hensyn til det andet Punkt, om der nu i alle disse Tilfælde, hvor Løfteed opgives, skal, som det forelagte Lovforslag udtaler, kræves en ikke edelig særlig Bekræftelse af Forpligtelserne, eller om det ikke skal overlades til Myndighedernes Skøn, om de ville kræve en saadan særlig, ikke edelig Bekræftelse. Man har imidlertid enedes om ikke i den Henseende at gøre nogen Forandring i den gældende Ret, en Forandring, som nemlig ikke kræves af selve Hovedformaalet, som er det, at Eden bortfalder, og man er derfor bleven staaende ved at lade det blive ved, at i alle disse Tilfælde, hvor